

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 48404-02-19 מדינת ישראל נ' ה' (עציר)
תיק חיצוני: 70007/2019

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינטטיין
מבקש
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להעתקת מקום מעצר הבית לבית המבקש בXXXXXX.

לאחר בחינת טיעוני הצדדים ותסקירי שירות המבחן, הנני נעתרת לבקשה להעתקת מקום מעצר הבית כמבוקש, בכפוף לתנאים נוספים שיקבעו, זאת נוכח חלוף הזמן, אי הפרה של תנאי השחרור ובעיקר על רקע קיומן של נסיבות חדשות בדבר מקום מגוריהם הקבוע של המתלוננים.

טיעוני הצדדים:

1. ב"כ המבקש עתר לחזרת המבקש לביתו, עם אותם מפקחים ובאותם תנאים מגבילים. ב"כ המבקש ציין כי המתלוננת מתגוררת מזה חודשים רבים בבית הוריה באאאאאאאאאאאאא מבלי להגיע לאאאאאא, אך אם היא מעוניינת לקחת חפצים, היא יכולה, אם בעצמה, אם בעזרת אחיה שנשוי לאחות של הנאשם ואם בעזרת המשטרה. ב"כ המבקש הפנה לדברי המתלוננת לפיהם היא חוששת ממשפחת המבקש ולא מן המבקש עצמו, והוסיף כי אם המתלוננת לא רוצה לחזור לאאאאאא וגרה עם משפחתה, אין סיבה למנוע מן המבקש לחזור לביתו, המרוחק ממקום מגוריה, רק משום שהמתלוננת מפחדת מן המשפחה של המבקש, להבדיל מן המבקש עצמו. לדברי ב"כ המבקש יש להוסיף את האמור בבקשה בכתב מיום 1.5.19 בה פירט נימוקיו להעתקת מקום מעצר הבית, לפיה המבקש במצוקה כלכלית כבדה, האטליז שבבעלותו ממוקם בביתו באאאאאא, ומאז מעצרו נסגר. אחיו, המשמורן ח' ה', עובד עם המבקש. בתצהיר שצורף לבקשה מטעם המשמורן צוין כי בחלוף חודשיים מעת שנסגר העסק בשל מעצרו של המבקש, ניסה המשמורן להפעיל את העסק מחדש, אך מתקשה בכך בהעדרו של המבקש, אשר מכיר את הלקוחות והנו הבעלים והעובד העיקרי בעסק.

2. ב"כ המשיבה מתנגדת למבוקש. בתגובה בכתב מיום 1.5.19 רשמה שהתנגדותה נובעת מאי חלופי זמן ניכר ומאי התהוות נסיבות חדשות כמו גם ממקום מגוריה של המתלוננת באאאאאא, מקום אליו מעוניין המבקש

לעבור. בתגובה בע"פ בעת הדיון מיום 14.7.19 הוסבר ע"י ב"כ המשיבה כי המתלוננת טענה בפני המשיבה שהיא מעוניינת להגיע לביתה באאאאא לקחת חפצים, אך מפחדת ממשפחתו של המבקש, שמגיעים לבית הוריה ומאיימים עליה. המשיבה סבורה כי אם המבקש יעבור לאאאאא, המתלוננת תפחד עוד יותר. המשיבה הפנתה לתסקיר שאינו ממליץ על המבקש, שירות המבחן מעריך שקיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות אלימה בעתיד, מצוין כי המתלוננת מתארת חוויה קשה, מפחדת ממשפחת המבקש, כשהמבקש מרחיק עצמו מ אלימות, לא מזדהה עם הקורבנות, ומתקשה להתחבר לחלקים האימפולסיביים בהתנהגותו.

התיק העיקרי:

3. בתאריך 27.5.19 **הורשע המבקש**, בהתאם להודאתו, בכתב האישום המתוקן, בו יוחסו לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בהתאם לסעיף 380 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ופ' ה' (להלן: "המתלוננת") בני זוג גרושים. מ' ז' הנה אחות של המתלוננת פ', וע' ז' הנו בעלה של מ' (פ', מ' וע' יקראו להלן: "המתלוננים").

בתאריך 13.2.19 הגיעו המתלוננת, מ' וע' לשטח הסמוך לבית הנ"ל כדי לטפל בגפנים שבחצרו. המבקש, שגר סמוך לבית, הגיע ובידו מקל מעץ באורך כמטר, תקף את ע' באמצעות המקל בידו ובגבו, ולאחר מכן הכה את המתלוננת באמצעות המקל בידה. מ' התקרבה לעזור לע' ולפ', אך המבקש הכה גם אותה עם המקל בידה, בראשה ובגבה. כתוצאה מכך, נגרמו לע' נפיחות קלה במרפק ורגישות במישוש, למ' נגרמו סימנים כחולים ביד שמאל, נפיחות ורגישות בכף יד שמאל, ואדמומיות באצבע יד ימין. מ' וע' נזקקו לטיפול רפואי וחויבו בסך ₪ 921 כל אחד בגין הטיפול. המתלוננת סבלה מנפיחות קלה בשורש כף היד ומרגישות ובוצעה חבישה לידה.

לפי כתב האישום המתוקן ולפי טיעוני הצדדים מיום 27.5.19 בתיק העיקרי, בין המבקש לבין המתלוננת קיימת מחלוקת ביחס לבעלות בבית באאאאא.

4. התיק העיקרי **קבוע ליום 23.10.19** לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש לאחר קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן שיתייחס לאפשרות שילוב בטיפול.

הדיונים בתיק המעצר:

4. **בדיון מיום 21.2.19** הוסבר האישום, אך מצד שני ניתן משקל לכך שמדובר באירוע יחיד, כשעברו הפלילי של המבקש אינו כולל עבירות אלימות או עבירה בתוך המשפחה והרשעתו האחרונה לפני כעשור.

נקבע כי למרות שקיימות ראיות לכאורה ועילות למעצרו של המבקש, ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המבקש פחותה, זאת באמצעות חלופת מעצר מרוחקת מביתה של המתלוננת באאאאאא ומבית הוריה באאאאאא שם היא גרה כיום.

בעת בחינת אפשרות השחרור בחלופה, הודגשה סוגיית ההקפדה על חירותה של המתלוננת לנוע בחופשיות בין ביתה באאאאאא לבין בית הוריה באאאאאא: "ככל שתמצא חלופה ראויה, המבטיחה את שלומה של המתלוננת, בין אם תבחר לגור בבית הוריה ובין אם תבחר לגור בביתה באאאאאא, הרי שההכרעה תוכל להתקבל ע"י בית המשפט אף בלא הסתייעות בתסקיר מעצר".

אשוב ואדגיש כי כעולה מן ההחלטה, הנחת המוצא אותה עת היתה כי המתלוננת שווה הן באאאאאא והן באאאאאא, ומשכך אין להגביל חירותה ואין לפגוע בביטחונה, אלא יש להרחיק את המבקש מיעדים אלו.

בישיבת יום 21.2.19 ובישיבת יום 25.2.19 נבחנו שתי החלופות שהוצעו, באאאא ובאאאאאאא והוצגו ע"י הצדדים המרחקים ממקום מעצר הבית המוצע למקום מגורי המתלוננת הן באאאאאא והן באאאאאא, מקום בו גרים גם שני נפגעי העבירה הנוספים. נקבע כי המרחקים דומים ובכוחם לספק הגנה מידתית לשלושת נפגעי העבירה.

5. **בהחלטה מיום 26.2.19** נקבע כי "מדובר באירוע נקודתי, שמקורו בחילוקי דעות על בית באאאאאא, ולא מדובר באובססיה כלפי אדם, לרבות מי מבין שלושת המתלוננים. המשיב והמתלוננת גרושים ואין טענה כי קיימת אינטראקציה ביניהם בשגרה. הרקע לאירוע הנדון משקף את מידת הסיכון להישנותו, סיכון שיפחת משמעותית היה והמשיב יורחק מן הבית נשוא המחלוקת. עברו הישן מאד של המשיב, שאינו כולל הרשעה בעבירת אלימות פיזית, מחזק מסקנתי בדבר האפשרות למזער את הסיכון הנשקף ממנו, לנפגעי העבירה ולכולי עלמא, ולהשיג את מטרות המעצר האחרות באמצעות חלופה מתאימה".

באותה החלטה הוריתי על שחרור המבקש בתנאי מעצר בית מלא בבית דודו, מר ח.ג., באאאאאא, תחת פיקוח, לסירוגין, של מר ח.ג. או מר ע.ג. או מר ח' ה' (להלן: "המשמורנים"). הותר למבקש לצאת להתאווורות בפיקוח ובתחומי אאאאאא בלבד, מדי יום משעה 16:00 עד שעה 17:00, נאסר על המבקש להכנס לתחומי אאאאאא וכפר אאאאאא וליצור קשר עם נפגעי העבירה ועדי התביעה. המבקש חויב בהפקדה כספית ע"ס 6,000 ₪ ובחתימה על ערבות ע"ס 20,000 ₪, וכל משמורן חויב בחתימה על ערבות צד ג' ע"ס 20,000 ₪. נוסף לכך, ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים והמבקש חויב להפקיד דרכונו.

6. **בהחלטה מיום 26.2.19** הובהר (עמ' 23 ש' 4-3 לפרוטוקול), כי בין שיקולי בית המשפט, מעבר למרחק הגאוגרפי בין המבקש לבין נפגעי העבירה, נבחרה החלופה בה קיים הפיקוח האנושי האפקטיבי ביותר.

7. **בתאריך 1.5.19** הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, בה עתר לשינוי מקום מעצר הבית לביתו באאאאאא כך שיוכל עבוד באטליז שנמצא במתחם ביתו, ולחלופין עתר ליציאה לעבודה בחלוקת הבשרים בלבד.

כפי שצוין לעיל, בתגובתה בכתב לבקשה, השיבה המדינה כי הבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחוק, שכן לא חלף זמן ניכר ולא נתגלו עובדות או נסיבות חדשות. **המשיבה יצאה מנקודת הנחה כי "מקום מגורי המתלוננת הנו באאאא", לשם עותר המבקש לצאת לעבוד". ומנימוקים אלו רשמה כי "המבקש עומד בסתירה לרציונל שבבסיס החלטת השחרור מיום 26.2.19 ולפיכך מתנגדת למבוקש".**

8. למרות האמור, **בדיון מתאריך 27.5.19 הגיעו הצדדים להסכמה**, לה ניתן תוקף של החלטה, לפיה יותר למבקש לצאת לעבודה בליווי המפקח מר ח' ה', בימים א - ה מהשעה 10:00 עד השעה 18:00 ובימי שישי ושבט משעה 09:00 עד השעה 19:00, כשמהות העבודה הנה "חלוקת בשר למספר מסעדות ומפעלים **באזור הצפון**".

עוד נקבע בהתאם להסכמת הצדדים, כי ככל שאשת המבקש תצטרך סיועו לצורך לידה, יוכל לצאת ממקום מעצר הבית לצורך הסעתה לחדר לידה ושהיה עמה שם, זאת בתאום בין ב"כ הצדדים וללא צורך בפניה לבית המשפט.

9. **באותו מועד** ביקש ב"כ המבקש לקבל **תסקיר מעצר** כדי "לבדוק הקלות בתנאי השחרור ובכלל זה חזרה לביתו באאאאאא". ב"כ המשיבה הסכים לקבלת תסקיר כאמור.

דיון והכרעה:

10. בדיון בבקשה לעיון חוזר, לפי **סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996**, בוחן בית המשפט קיומן של שלוש עילות, והן: גיליון של עובדות חדשות, שינוי נסיבות או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה בנושא המעצר או השחרור לחלופה ועד למועד הגשת הבקשה. בהליך כאמור על בית המשפט לבחון אם חל שינוי בנקודת האיזון בין המסוכנות הנשקפת מן המבקש לבין מידתיות התנאים המגבילים שהוטלו עליו על מנת לאיינה.

11. **המבקש נתון כיום בתנאים המגבילים הבאים:** מעצר בית חלקי באאאאאא, כשהותר לו (בהסכמת הצדדים) לצאת ממקום מעצר הבית לצרכי עבודה "בחלוקת בשר למספר מסעדות ומפעלים באזור הצפון", בימים א - ה מהשעה 10:00 עד השעה 18:00 ובימי שישי ושבט משעה 09:00 עד השעה 19:00. למבקש שעת התאווררות בתחומי אאאאאא משעה 16:00 עד השעה 17:00. כל זאת תחת פיקוח אנושי לאורך כל שעות היממה.

12. **אין חולק כי המבקש לא הפר תנאי שחרורו עד עתה.**

13. **חלף זמן ניכר** מאז חודש פברואר 2019, עת שוחרר המבקש ממעצרו בתנאים מגבילים.

14. **חל שינוי נסיבות מאז החלטותי מפברואר 2019.** המתלוננים מ' וע' שהו כל העת באאאאאא, אולם כפי

שצוין לעיל, הנחת המוצא בעת החלטותי מפברואר 2019 היתה כי המתלוננת מתגוררת לסירוגין ב־באָראַ און וּהן בבית הוריה באָראַ.

בעת הדיונים בבקשה הנוכחית ולאחר עיון בתסקיר המעצר, התברר כי שלושת המתלוננים אינם מתגוררים באאאאאא, המתלוננת פ' מתגוררת בבית משפחתה באאאאאא מאז מעצרו של המבקש, מזה כחמישה חודשים, ואינה מתעתדת לשוב ולהתגורר באאאאאא.

נוכח האמור, חל שינוי בנסיבות הנובע מכך שלא רק מקום מגורי המתלוננים מ' וע' הנו באאאאאא, אלא גם מקום מגוריה של המתלוננת מאז מעצרו של המבקש הנו באאאאאא. המתלוננת אינה מעוניינת להגיע בעתיד הנראה לעין (למעט לנטילת חפציה) ובפועל, במבחן חלוף הזמן, היא אינה מגיעה לאאאאאא כלל.

15. **בישיבת יום 11.7.19** הצהיר ב"כ המבקש ביחס למתלוננת כי "חלפו 3 שנים מאז הגרושים.....יודוע גם לתביעות וגם למשטרה שהיא התגוררה באאאאאאא והיה לה בית שני באאאאאאא כרגע הבית נשרף". ב"כ המבקש הוסיף כי המבקש נישא לאשה אחרת, ואשתו הנוכחית אחרי חופשת לידה.

ב"כ המשיבה באותו דיון מסר: "התסקיר מדבר בעד עצמו ביחס למסוכנות ואם נתיר לו להסתובב לבד ללא מפקחים, נעמיד את המתלונן בסיכון. לעניין החזרה לכפר אאאאאא, נבדוק את האמור בתסקיר שירות המבחן, נשוחח עם המתלוננת ונראה אם היא מגיעה בכלל לכפר אאאאאא ואז ניתן עמדתנו".

למרות שהדיון נדחה אך ורק לשם מתן אפשרות לב"כ המשיבה לבחון אם המתלוננת מגיעה לכפר אxxxxxx, **בדיון מיום 14.7.19** חזרה ב"כ המשיבה עם תשובה חלקית בלבד לשאלה הנ"ל: "שוחחנו עם המתלוננת, היא אמרה שהיא מעוניינת להגיע לביתה באxxxxxx **לקחת חפצים**..."

דהיינו, המשיבה בדקה מול המתלוננת, וחזרה עם תשובה שכל מה שהמתלוננת מעוניינת לעשות בxxxxxx זה ליטול את חפציה. יאמר מיד, כי יש לאפשר זאת למתלוננת, אף אם הדבר כרוך בליווי משטרת!

לא הוצגה מחלוקת ביחס להיות הבית שרוף ואינו משמש למגורים ואף לא הוצגה מחלוקת כי המתלוננת מתגוררת מזה חודשים רבים בבית הוריה באאאאאא בלבד, ללא הגעה לאאאאאא ולו פעם אחת. מדבריה של המתלוננת עולה כי אף אם תיקח חפציה מן הבית, הרי שבדעתה לשוב לאאאאאא מיד לאחר מכן.

16. כעולה מפרוטוקול **ישיבת יום 14.7.19**, המתלוננת מסרה לב"כ המשיבה כי היא מפחדת **מבני משפחת המבקש**, שמאיימים עליה בבית הוריה (באאאאאא), אך לא טענה בשום שלב שמאז מעצרו יצר עמה **המבקש** קשר או איים עליה.

לדברי המתלוננת בפני שירות המבחן (תסקיר עמ' 3), כבר הגישה נגד המשפחה תלונה במשטרה. המשיבה לא הסבירה מה העלתה חקירת התלונה בדבר איומים מצד בני המשפחה לאחר המעצר, וטענה (פרוטוקול מיום 14.7.19 עמ' 29 ש' 18-19): "**אם יהיה איום אמיתי** היא יודעת שעליה לבוא להתלונן במשטרה".

17. ב"כ המשיבה טענה כי "אם המבקש ישוחרר **לשם** היא תפחד עוד יותר" (עמ' 29 ש' 15 לפרוטוקול מיום 14.7.19), אך הדברים אינם דברי המתלוננת, אלא טענה שמקורה בב"כ המשיבה בלבד, ואינה נתמכת בראיה. המתלוננת תארה חוויה קשה של פגיעה מהמבקש ומשפחתו, ואף תחושות קשות של איום מפני המבקש וסכנה לחייה, אך דיברה על חששותיה באופן כולל, **מבלי לקשור זאת לעתירת המבקש לחזרה לאאאאאא דווקא**.

איומים מצד בני המשפחה אינם מפורטים בכתב האישום וממילא אינם מיוחסים למבקש. כך גם אלימות מתמשכת שצוינה בתסקיר, לא פורטה בכתב האישום המקורי ואף לא בכתב האישום המתוקן, המהווים מסגרת לדיון שלפניי.

18. לפי כתב האישום המקורי והמתוקן המדובר באירוע חד פעמי, המחלוקת בין המבקש לבין המתלוננת, שעמדה בבסיס האירוע האלים, הינה ביחס לבית באאאאאא. לפי התסקיר מיום 10.7.19 עמ' 3, לדברי המתלוננת הבית **נשרף** לאחר מעצרו של המבקש, והמבקש או המתלוננת אינם גרים בו.

19. כעולה מהתסקיר, המתלוננת והמבקש נפרדו בשנת 2015 והתגרשו באופן רשמי בסוף שנת 2016.

אין מחלוקת כי המבקש אינו בקשר עמה מאז מעצרו או לפניו, למעט האירוע נשוא כתב האישום.

20. **נסיבות המבקש:** המבקש נשוי לאשה אחרת ולבני הזוג שני תינוקות, האחד כבן שנה והשני כבן חודש ימים בלבד, עול פרנסתם מוטל על המבקש, שעסקו נמצא באאאאאא.

21. במסגרת המבוקש, ציין ב"כ המבקש כי **המשמורנים הקיימים, שאושרו ע"י בית המשפט, יוותרו** בתפקידם, ככל שהמבקש יחזור לאאאאאא.

למפקחים המתמנים ע"י בית המשפט יש תפקיד מפתח במימושה של האפשרות לשחרר אדם בתנאי ערבות, עליהם לשמור צעדיו של המבקש לבל יסטה מתנאי השחרור שנקבעו, ולדווח למשטרה על הפרתם ככל שתתרחש, על מנת שהמבקש לא יסכן את הציבור בכלל ואת המתלוננים בפרט. בצד תפקידם של המשמורנים קיימות ערבויות שנועדו להבטיח כי המשמורנים יעמדו בהתחייבות שנטלו על עצמם.

במקרה דנן, המשמורנים הצדיקו עד עתה את האמון שנתן בהם בית המשפט.

22. **שירות המבחן** אינו ממליץ על שינוי התנאים המגבילים הקיימים עתה, וקבע ביחס למבקש: "טרם בשלו התנאים לעריכת שינויים בתנאי מעצרו. על כן אין אנו ממליצים על העתקת חלופת המעצר לביתו בכפר xxxxxx". שירות המבחן מעריך כי "קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות אלימה מצדו בעתיד".

23. עיינתי בנימוקי שירות המבחן, אולם אינני שותפה למסקנה העולה מהם.

א. בנימוקיו למסקנתו, הפנה שירות המבחן לעמדת המתלוננת ש"תארה בפנינו חוויה קשה של פגיעה בה מח' ומבני משפחתו. היא תארה תחושות קשות של איום מפניו וסכנה לחייה". שירות המבחן הוסיף כי "לא ברורה לנו הדינמיקה ביחסים עם המתלוננים, וגם ביחסים בינו לבין בני משפחתו, אשר לדברי המתלוננת תקפו אותה ואיימו עליה".

כעולה מהתסקיר, תחושות המתלוננת מקורן בתקופה שקדמה למעצרו של המבקש. המבקש והמתלוננת נפרדו בשנת 2015, התגרשו בשנת 2016, היא נשארה בxxxxxx עד שהבית נשרף לאחר מעצרו של המבקש, ומאז עברה לגור בבית הוריה בxxxxxx.

בהציגה תחושותיה, המתלוננת לא התייחסה לאפשרות חזרת המבקש לxxxxxx דווקא, אלא לסיכון הנשקף לחייה מן המבקש ומשפחתו בכל מקום בו יהיה המבקש.

הדינמיקה הבלתי ברורה ביחסים עם המתלוננים, אף היא נוגעת לתקופה שקדמה למעצרו של המבקש, ומאז לא נטען כי המבקש יצר קשר עם מי מן המתלוננים.

יצוין כי בכתב האישום המקורי ובכתב האישום המתוקן, המהווה מסגרת להליך זה, מתואר אירוע יחיד, ואין כל ביטוי לריבוי האירועים אשר נטען ע"י המתלוננת בפני שירות המבחן.

ב. כנימוק נוסף להמלצתו, הפנה שירות המבחן לאמרותיו של המבקש "השוללות בעייתיות כלשהי בהתנהלותו טרם מעצרו", ולטענתו כי אינו זקוק לטיפול (אף שהנו מוכן להשתלב בטיפול קבוצתי).

עמדת המבקש ביחס למעשיו ולנזקקותו לטיפול אינה שונה מעמדתו עת שוחרר בחלופה הקיימת עתה, חלופה הכוללת מעצר בית בxxxxxx, עם יציאה לעבודה באזור הצפון. שירות המבחן לא נימק מהו הסיכון שיתווסף, בשל עמדת המבקש, ככל שהמבקש יעבור מאxxxxxx לxxxxxx, כפר שנמצא במרחק הולם ממקום מגוריה הקבוע של המתלוננת מזה מספר חודשים בxxxxxx.

24. להמלצת שירות המבחן משקל משמעותי באיזון בין כלל השיקולים הנבחנים ע"י בית המשפט בעת ההחלטה

בעיון חוזר. בשירות המבחן אנשי מקצוע מיומנים, בעלי מומחיות בבחינת התנהגותו של המבקש המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקציה ביניהם, כך שיש לתת לעמדת שירות המבחן משקל משמעותי. בפסיקה נקבע לא אחת כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (בש"פ 7593/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (24.10.2010); בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (06.05.2010); בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (18.04.2007)).

יחד עם זאת, הובהר בפסיקה כי בית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו, אינו כבול להמלצת שירות המבחן, וההחלטה בסוגיית המעצר נתונה להכרעתו הבלעדית של בית המשפט, הבוחן את התמונה במלואה (בש"פ 7831/12 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (23.12.2012); בש"פ 1802/13 **מדינת ישראל נ' יחיא אבו ג'אבר** (12.03.2013)).

25. מקום מגורי המתלוננים בכפר אאאאאא נמצא **במרחק** גאוגרפי של כ-31 ק"מ (29 דק') ממקום מעצר הבית הנוכחי באאאאאא ובמרחק של כ-19 ק"מ (19 דקות) ממקום מעצר הבית המבוקש באאאאאא.

26. הנה כי כן, המבקש שוחרר בפברואר 2019 למעצר בית מלא בכפר אאאאאא ומאז לא נרשמה לחובתו הפרה של תנאי השחרור. במאי 2019 הותר למבקש, בהסכמת המשיבה, לצאת לעבודה בליווי, כשהעבודה כרוכה בנסיעה ברחבי אזור הצפון, כל זאת תחת פיקוח.

השינוי המבוקש עתה הנו העתקת מקום מעצר הבית לאאאאאא, כאשר המשמורנים, שכבר אושרו ע"י בית המשפט, והוכחו יכולת פיקוח אפקטיבי על המבקש, ימשיכו לפקח בכפר אאאאאא.

באאאאאא התגוררה המתלוננת בעבר, ולאורך זמן היה ספק אם תחפוץ לשוב ולהתגורר במקום בעתיד.

בפועל, המתלוננת אינה מתגוררת עוד באאאאאא, מזה כחמישה חודשים לא הגיעה למקום כלל ולא הביעה בפני המשיבה או בפני שירות המבחן רצון להתגורר במקום בעתיד.

מבחינת הסיכון לשלום המתלוננת, הגעה ממקום מעצר הבית הנוכחי של המבקש למקום מגוריה הנוכחי של המתלוננת באאאאאא כרוכה בכ-29 דקות נסיעה, בעוד ההגעה ממקום מעצר הבית המוצע באאאאאא לאאאאאא כרוכה בכ-19 דקות נסיעה.

בחלוף חמישה חודשים ממועד השחרור בחלופה, ללא כל ניסיון ליצירת קשר עם המתלוננת מצד המבקש, תקופה המהווה אינדיקציה לקיום תנאי השחרור ולפיקוח אנושי אפקטיבי, לא ניתן לדחות את המבוקש בשל רמת הסיכון המזערית הנלווית להבדל בין כ-20 דקות לבין כ-30 דקות נסיעה.

בנוסף, אינני סבורה כי בהעתקת מקום מעצר הבית יש בכדי להשפיע באופן משמעותי על שלומם ובטחונם של המתלוננים, שעה שהובהר כי כל המתלוננים אינם גרים באאאאאא אלא באאאאאא. למתלוננת פ' אין לה כל רצון וכל כוונה לגור באאאאאא (למעט לשם העברת חפציה לאאאאאא), ומאז המעצר, מזה כחמישה חודשים היא גרה בבית הוריה באאאאאא ולא ביקרה באאאאאא ולו פעם אחת.

שירות המבחן אינו ממליץ על שינוי התנאים אולם בהתחשב בתנאי השחרור דהיום, אין בנימוקי שירות המבחן משום הסבר לשאלה האם וכיצד שינוי מקום מעצר הבית לאאאאאא יהווה סיכון, מעבר לקיים עתה, לשלומם של המתלוננים, שמתגוררים באופן קבוע באאאאאא.

במילים אחרות, בהנתן מקום המגורים הנוכחי של המתלוננים, כאשר לא מיוחסת למבקש כל הפרה או ניסיון ליצור קשר עם המתלוננים, והמשמורנים במקום מעצר הבית נותרים אותם משמורנים, שהוכיחו פיקוח אנושי אפקטיבי, סבורני כי אין בהעתקת מקום מעצר הבית לאאאאאא כדי להשפיע על מידת הסיכון הנשקף לשלומם ולבטחונם של המתלוננים.

לאור כל אלה, בחלוף הזמן ללא הפרה ובהתחשב בשינוי הנסיבות כאמור, כמו גם בהתחשב במצבו הכלכלי והמשפחתי של המבקש, אשר אחראי לפרנסת שני תינוקות, מעסק הממוקם במתחם ביתו באאאאאא, נקודת האיזון משתנה ומצדיקה העתקת מקום מעצר הבית לבית המבקש בכפר אאאאאא.

על רקע התסקיר ובשים לב לצמצום המרחק ממקום מגורי המתלוננים, הנני רואה לנכון להדק את החלופה המשתנה עתה, ובהתאם לכך הנני מורה כי המעבר לאאאאאא ייעשה רק לאחר שהמבקש יפקיד סכום של 2,000 ₪ נוספים, כך שסכום ההפקדה הכולל יעמוד על 8,000 ₪.

27. סוף דבר, בכפוף להפקדת סכום של 2,000 ₪ נוספים, כך שסכום ההפקדה הכולל יעמוד מעתה על 8,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור - יועתק מקום מעצר הבית לבית המבקש בכפר אאאאאא.

עד לתום ההליכים בתיק זה, ובהעדר החלטה שיפוטית אחרת, נאסר על המבקש או מי מטעמו להכנס לבית באאאאאא, הרשום בבעלות המתלוננת והנו מושא המריבה בכתב האישום המתוקן.

זהות המשמורנים ושאר התנאים המגבילים הקיימים עתה, יותרו בעינם.

28. למרות החלטה זו, שמורה למשיבה האפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר, ככל שהמתלוננת תשנה דעתה ותרצה לגור בבית הרשום בבעלותה באאאאאא טרם סיום ההליכים בתיק זה. מבלי שאקבע עמדה ביחס לתלונת הגב' פ' כלפי משפחת המבקש, מן הראוי שהמשיבה תסייע למתלוננת בהעברת חפציה, אף אם יידרש לכך לפי תחושת המתלוננת ליווי משטירתי. בנוסף, אין בהחלטה זו כדי לייתר קיומה של חקירה פלילית בנוגע לטענות

המתלוננת אודות עבירות המבוצעות בידי גורמים ממשפחת המבקש.

המזכירות תשלח החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשע"ט, 27 יולי 2019, בהעדר הצדדים.